

Αλεξανδρούπολης – Σκανδαλίδης: Μιλάμε για σαφή ανατροπή
και κοινωνικής πολιτικής του παρελθόντος

«ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ» ΠΑΣΟΚ

σχυση των μικρομεσαίων με αναπτυξιακά κίνητρα

Ο... παλιός Σημίτης επιστρέφει

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΒΟΥΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ

Η περίοδος της παρατεταμένης σιωπής για τον Κώστα Σημίτη αποτελεί πλέον παρελθόν. Και μόνο τυχαία δεν πρέπει να θεωρείται η πρόσφατη παρέμβασή του για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής στη Βουλή. Ο πρώην πρωθυπουργός φέρεται πλέον αποφασισμένος να δίνει το «παρών» στην πολιτική ζωή και να ομιλεί κάθε φο-

Ο πρώην
πρωθυπουργός
βγαίνει από τη
σιωπή
αποφασισμένος
να δίνει το
«παρών» στην
πολιτική ζωή

ρά που ο ίδιος κρίνει ότι απαιτείται ο δημόσιος λόγος του για μείζονα ζητήματα του τύπου. Έντεκα μήνες μετά την α-

πόφασή του να παραδώσει τη σκυτάλη του ΠΑΣΟΚ στον Γ. Παπανδρέου, ο κ. Σημίτης έχει προσδιορίσει απολύτως τον ρόλο που επιθυμεί να διαδραματίζει ως πολιτικός παράγων της χώρας. Και αυτός σίγουρα δεν είναι συμβατός με την καθολική του απουσία από τα τεκταινόμενα. «Ούτε βέβαια με τον ρόλο του μέντορα, του ποδηγέτη και του πάρχονα της διάδοξης κατάστασης», προσθέτουν άνθρωποι του περιβάλλοντός του, μεταφέροντας την έντονη ενόχληση του προέδρου για τα σχόλια που ακολούθησαν την εμφάνισή του στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής σε σχέση με τις επιδιώξεις του στο ΠΑΣΟΚ.

Δυσφορία. Αν κάτι προκαλεί δυσφορία το τελευταίο διάστημα στον πρώην πρωθυπουργό είναι όλοι οι ψήθοι και οι φήμες που ακούγονται σε σχέση με τις προθέσεις του για τα εξωτερικά του ΠΑΣΟΚ και τις προσωπικές του σχέσεις με τον διάδοχό του στον αρχηγία Γιώργο Παπανδρέου. Ο κ. Σημίτης φέρεται μάλιστα να έχει πει σε ανθρώπους του περιβάλλοντός του πως στην πλάτη του «σπίνονται

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΟΚ Δεν έχει καμία κομματική φιλοδοξία

Ο κ. Σημίτης αναμένεται να διασαφηνίσει πως δεν έχει καμία κομματική φιλοδοξία στο προσεχές συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. «Θα κάνει πολιτική παρέμβαση, όπως δικαιούται κάθε πρωτοκλασάτο στέλεχος», και θα μιλήσει για την πορεία του Κινήματος, την κοινωνία και τις προκλήσεις απέναντι στις οποίες βρίσκεται το κόμμα. Όσο για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο ΠΑΣΟΚ, ο πρώην πρωθυπουργός δεν ανησυχεί ιδιαίτερα, καθώς κατανοεί ότι «έπειτα από μια μεγάλη ήττα είναι λογικό ένα κόμμα αλλά και ο κόσμος του να έχουν τραυματιστεί». Εκ των πραγμάτων πιστεύει, δηλαδή, ότι απαιτείται ένα εύλογο χρονικό διάστημα για ένα κόμμα, ώστε να ξανασταθεί στα πόδια του.

ΓΙΑ ΤΗ Ν.Δ. Θα καταγγέλλει και θα απαντά

Από το ανανεωμένο γραφείο του στην οδό Ακαδημίας ο κ. Σημίτης ενημερώνεται καθημερινώς για τις εξελίξεις. Και δεν κρύβει την ενόχλησή του για τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Ο πρώην πρωθυπουργός πιστεύει ότι μέσα σε ένα διάστημα μόλις 8 μηνών η Ν.Δ. κατέφερε να αποδομήσει όλα όσα η χώρα έκτισε μέσα από κόπους και προσπάθειες στα 8 χρόνια της πρωθυπουργίας του. Συνήθως σχολιάζει με δηκτικό τρόπο τις μεθόδους άσκησης διακυβέρνησης από τη Ν.Δ. λέγοντας πως «μία κυβέρνηση δεν μπορεί να κυβερνήσει εάν δεν έχει προετοιμαστεί». Ως εκ τούτου κάθε φορά που θα εκτιμά πως το κυβερνών κόμμα προσπαθεί να καταστρέψει ή να υποβαθμίσει το έργο που έγινε επί κυβερνήσεών του θα παρεμβαίνει και θα απαντά.

παιχνίδια» και «φτιάχνονται σενάρια», που είναι ανεύθυνα και δεν ευσταθούν. Συνομιλητές του πρώην προέδρου είναι σαφείς όταν αναφέρονται σε ό,τι σκέπτεται σήμερα ο κ. Σημίτης και ξεκαθαρίζουν: • Η ειλημένη απόφασή του να αφήσει το έδαφος ανοικτό στη νέα πολιτική γενιά δεν αλλάζει. • Οι σχέσεις του με τον Γ. Παπανδρέ-

ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ «Καμία έκπτωση για... χάρη της»

Ο κ. Σημίτης μιλώντας με συνεργάτες του εξηγεί πως δεν έχει αυταπάτες για την Προεδρία της Δημοκρατίας. «Ούτε πρόκειται να κάνει εκπτώσεις χάριν της Προεδρίας, που δεν πρόκειται να επισυμβεί», λένε άνθρωποι του άμεσου περιβάλλοντός του. Οι ίδιοι υπενθυμίζουν άλλωστε πως ο ίδιος ο κ. Σημίτης ακόμη και την περίοδο που το όνομά του ακουγόταν εντόνως για το προεδρικό αξίωμα, δεν δίστασε να μιλήσει μετά τη συνάντησή του με τον καγκελάριο Σρέντερ με ιδιαίτερα σκληρή γλώσσα για την οικονομία και την απογραφή που διενήργησε η κυβέρνηση. Ο κ. Σημίτης πιστεύει ότι το πραγματικό πρόσωπο της Ν.Δ. θα αποκαλυφθεί μετά την παρέλευση ενός εύλογου διαστήματος, όταν η κυβέρνηση θα έχει δώσει σαφή δείγματα γραφής.

ου εξακολουθούν να είναι καλές και ο ίδιος αφήνει ελεύθερο το πεδίο στον νέο αρχηγό του ΠΑΣΟΚ. • Ο κ. Σημίτης θα εμφανίζεται και θα λέει τη γνώμη του με εποικοδομητικό τρόπο σε κρίσιμα ζητήματα δείχνοντας, κατά την άποψή του, στην ορθή κατεύθυνση. • Δεν επιθυμεί να δημιουργήσει κάποιον πόλο συσπείρωσης στο ΠΑΣΟΚ.

Μια κυβέρνηση του «βλέποντας και κάνοντας»

Ένα από τα θετικά αποτελέσματα της αναθεώρησης του Συντάγματος, που έγινε με πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ το 2001, αφορούσε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Με ευκαιρία την αναθεώρηση, η οποία δεν «ακούμπησε» τις περί Προέδρου διατάξεις, η Ν.Δ. εγκατέλειψε τις παλαιότερες επικίνδυνες απόψεις της για την ανάγκη να δοθούν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ορισμένες αρμοδιότητες με έντονο πολιτικό περιεχόμενο (π.χ. η πρόωρη διάλυση της Βουλής). Τελικώς, μόλις το 2001 εγκαταλείφθηκε από τη Ν.Δ. η γενεσιουργός πολιτικών κρίσεων επιλογής της, να υπάρχουν περισσότερα του ενός (δηλαδή της κυβέρνησης) αποφασιστικά πολιτικά όργανα στην εκτελεστική εξουσία. Η οδυνηρή εμπειρία της αστάθειας των κοινοβουλευτικών κυβερνήσεων στην υπόλοιπη Ευρώπη ήταν καθολική κατά τον Μεσοπόλεμο και οδήγησε σε σημαντικές θεσμικές αλλαγές. Στην Ελλάδα, τα όσα μάθαμε το 1965 από την κρίση στις σχέσεις του αρχηγού του κράτους με την κυβέρνηση έχουν σημαδέψει το πολιτικό μας σύστημα. Τελικώς, όλες αυτές οι εμπειρίες επηρέασαν τη Ν.Δ. μόλις το 2001. Ωστόσο, παρά την υπερβολική της καθυστέρηση, η εξέλιξη αυτή πρέπει να χαρακτηριστεί ως αναμφίβολα θετική. Δυστυχώς, όμως, η Ν.Δ. δεν έχει ακόμη συνεισφέρει στο πολιτικό μας σύστημα μία ερμηνεία των άρθρων του Συντάγματος για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που να συμβάλει στη ρυθμιστική, συμβολική και ενοποιητική για τον λαό και το έθνος λειτουργία του. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από τις ακόλουθες σκέψεις:

α) Η Ν.Δ. ουδέποτε διέβη τα κομματικά της σύνορα, προτείνοντας έναν Έλληνα πολίτη για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. β) Η Ν.Δ., το 1995, δεν ψήφισε υπέρ του Κ. Στεφανόπουλου, πρώην υπουργού της, επειδή (και) στην άρνησή της, επένδυε ο τότε πρόεδρος της κ. Μ. Έβερτ τις ελπίδες του για νίκη στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Συνεπώς, η Ν.Δ. ήταν έτοιμη να οδηγήσει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές, που αποφεύχθηκαν χάρη στη στάση της Πολιτικής Ανοχής. γ) Η Ν.Δ. το 2000 δεν πρότεινε τον αποδοκιμαζόμενο αξίω Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλο, αλλά σύρθηκε την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή στην αποδοχή του. Έως να λάβει αυτήν την απόφαση, η Ν.Δ. φλερτάρει και πάλι με το ενδεχόμενο των πρόωγων βουλευτικών εκλογών. δ) Πέραν, ωστόσο, του κατά τα ανωτέρω παρελθόντος, ούτε και σήμερα η Ν.Δ. συμβάλλει με την πρακτική της

ΑΡΘΡΟ

ΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑ Ν.
ΛΟΒΕΡΔΟΥ

στην ενδυνάμωση του ρυθμιστικού, συμβολικού και παράγωγου συναινεσης ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ακόμη και τώρα μελετώνται δημοσκοπήσεις, σταθμίζονται γεγονότα και πρακτικές (τι θα λένε π.χ. οι της Ν.Δ. για την οικονομία προεκλογικώς, ότι η καταστροφική απογραφή δεν τους επιτρέπει να υλοποιήσουν τις υποσχέσεις τους;) προκειμένου να καθορίσουν τη στάση τους. Συνεχίζουν, δηλαδή, οι της Ν.Δ. να χρησιμοποιούν την πρόωγη διάλυση της Βουλής ως μέσο για τα μικροπολιτικά τους σχέδια. Και όμως, η πρακτική τους αυτή είναι έξω από τα όρια του Συντάγματος. Ως γνωστόν, συνταγματικώς δεν αξιολογείται μια ενέργεια μόνο με κριτήριο αν αντιφάσκει στη γραμματική διατύπωση των διατάξεων του συνταγματικού κειμένου, αλλά και με το επιπλέον κριτήριο, αν βρίσκεται κοντά στο νόημά τους. Και η διάλυση της Βουλής, αν δεν ψηφίσουν υπέρ μιας πρότασης, στην τρίτη ψηφοφορία, τουλάχιστον 180 βουλευτές, έχει το νόημα της κύρωσης, της τιμωρίας βουλευτών και κομμάτων για τη μη επίτευξη συναίνεσης. Με λίγα λόγια, η διάλυση της Βουλής επί μη συναίνεσης για την ανάδειξη Προέδρου της Δημοκρατίας αποτελεί μία συνταγματικώς ανεπιθύμητη εξέλιξη.

Τέλος πάντων, ποτέ δεν είναι αργά! Ή τουλάχιστον ακόμη δεν είναι αργά για να πει η Ν.Δ. στον ελληνικό λαό ποια είναι τα κριτήριά της για τον κορυφαίο αυτό θεσμό. Το ΠΑΣΟΚ, ως κοινοβουλευτική μειοψηφία, σέβεται τα συνταγματικά κριτήρια, όπως ακριβώς τα σεβάστηκε στην πράξη και ως πλειοψηφία: Α. Παπανδρέου, Κ. Σημίτης, Γ. Παπανδρέου έχουν ήδη μιλήσει με την ίδια θεσμική φωνή.

Η άποψη πως δεν είναι η ώρα για ονόματα ευσταθεί. Για να θυμίσω, ο Κ. Στεφανόπουλος, ενώ επανεξελέγη στις 8 Φεβρουαρίου 2000, ορκίστηκε στις 11 Μαρτίου 2000 (η προηγούμενη θητεία του έληγε στις 10 Μαρτίου). Αυτό πρακτικά σημαίνει πως, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Συντάγματος, οι ψηφοφορίες για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας θα αρχίσουν το αργότερο στις 11 Φεβρουαρίου 2005 (δηλαδή κατά το Σύνταγμα μπορεί να αρχίσουν και λίγο νωρίτερα). Συνεπώς, η περί ονομάτων συζήτηση είναι ακόμη πρόωπη. Δεν είναι, ωστόσο, καθόλου νωρίς για να διατυπώσει, επιτέλους, η Ν.Δ. τα θεσμικά της κριτήρια. Διότι όσο αργά επιβεβαιώνει, και με τη στάση της ως προς τον αρχηγό του κράτους, πως είναι πράγματι ένα κόμμα, μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία και μια κυβέρνηση του «βλέποντας και κάνοντας».

Ο Ανδρέας Ν. Λοβέρδος είναι βουλευτής, αναπληρωτής καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πάγιο Πανεπιστήμιο

Η Τουρκία και η Ευρώπη

Η εισδοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με την ελληνική εξωτερική πολιτική απασχολεί τον κ. Γεώργιο Ευθυμιάδη:

«Τι θέλουν οι φίλοι γείτονές μας και αγαπητοί Αμερικανοί, να βάλουν την Τουρκία μέσα στην ΕΟΚ από την πίσω πόρτα, χωρίς να εκπληρώσει τα κριτήρια της Κοινής Αγοράς. Εμείς τι κάνουμε; Ναι, θα σας βοηθήσουμε, αν προηγουμένως μας λύσετε τα προβλήματά μας, να εγγυηθείτε τα σύνορά μας και να σεβαστείτε τα κυριαρχικά δικαιώματά μας.

Σε μια στιγμή που η Τουρκία έχει ανάγκη, καίγεται και χτυπάει την πόρτα της Κοινής Αγοράς, άλλη εκδοχή δεν έχει, γιατί η σωτηρία της είναι η ΕΟΚ. Εμείς τι κάνουμε, αυτή τη στιγμή, υποχωρούμε πάλι, χωρίς η Τουρκία να μας εγγυηθεί να λύσει τα προβλήματά μας, με το σκεπτικό ότι όταν μπει μέσα θα λυθούν αυτά τα προβλήματα. Άλλο ένα μεγάλο στρατηγικό σφάλμα, πολύ μεγάλο, που θα έχει μεγάλο κόστος για τον Ελληνισμό».

Για το ίδιο θέμα, ο κ. Γιάννης Χριστοδούλου, από τη Λεμεσό, παρατηρεί:

«Όταν η Τουρκία πάρει την ημερομηνία, πριν από τον δικαιοδοτικό κανονισμό των προβλημάτων που δημιουργεί, τότε θα είναι πολύ αργά για όλους και ο Ελληνισμός θα χάσει το παιχνίδι, αφού οι Αγγλοαμερικανοί θα προωθούν συνεχώς τον δικασμό με τους εκβιασμούς μέχρι να γίνει πλήρες μέλος τα επόμενα χρόνια».

Οι έξοδοι κινδύνου

Για τις εξόδους διαφυγής των ελληνικών κτιρίων γράφει ο κ. Γ. Ν. Χαριμαντάς, από τη Μεταμόρφωση:

«Σε ένα νεόδμητο πολυώροφο κτίριο επαγγελματικής χρήσης είδα την πρώτη μου ελληνική σκάλα διαφυγής σε περίπτωση πυρκαγιάς. Τη συνήθη στις ΗΠΑ εξωτερική σιδερένια σκάλα, τη "fire escape ladder". Πρόκειται για ένα σπάνιο, αν όχι ανύπαρκτο, εξάρτημα ασφαλείας στα ελληνικά κτίρια. Το πρώτο που είδα στην επικράτειά μας.

Από ό,τι διαβάζω σχετικά, υπάρχουν διάφοροι τύποι για τρόπους διαφυγής όταν προκύπτει πυρκαγιά: το σκοινί με τους κόμπους, η κρεμαστή σκοινένια σκάλα, η πιο πάνω εξωτερική σιδερένια κατασκευή, ένα σιδερένιο μπαλκόνι που να περιβάλλει το κτίριο, μια πυρίμαχη κλειστή σκάλα. Το βέλτιστο μέτρο διαφυγής, πάντως, είναι η απολύτως κλειστή πυρίμαχη σκάλα μέσα στο κτίριο. Η χρήση του ανελκυστήρα είναι επισφαλής. Επίσης για ελαχιστοποίηση των κινδύνων, ο πιο βασικός μηχανισμός είναι κάποιο σύστημα συναγερμού, που να ειδοποιεί τους ενοίκους έγκαιρα, συνάμα και την Πυροσβεστική, δίνοντας ταυτόχρονα και το στίγμα της πυρκαγιάς. Αποτελεσματικά είναι και τα συστήματα καταιονισμού, (ντους στις οροφές)».

Η κοινωνία και ο Κ. Σημίτης

Για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας γράφει ο κ. Ε. Ευαγγελίδης, από τη Νέα Ιωνία:

«Σε δύο τελευταίες δημοσκοπήσεις για το πρόσωπο που προτιμούν οι πολίτες για την Προεδρία της Δημοκρατίας, ο κ. Κ. Σημίτης ήταν ο αναμφισβήτητος νικητής. Ο πρώην πρωθυπουργός απέδειξε ότι έχει πάντοτε την εμπιστοσύνη και την εκτίμηση της κοινωνίας. Όταν ο κομματικός μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ τον αμφισβητούσε, η κοινωνία τον επέβαλε ως αρχηγό του. Όταν η κοινωνία άρχισε να αποστρέφεται το ΠΑΣΟΚ, εκείνος διατηρούσε την εκτίμησή της. Και τώρα που η κοινωνία ανέδειξε άλλο κόμμα στην εξουσία, ο Κ. Σημίτης διατηρεί την πρώτη θέση στην εκτίμησή της. Οι πολίτες πέρα από τα κομματικά όρια τον προκρίνουν για το ύψιστο πολιτικό αξίωμα.

Τι θα πράξουν όμως τα κόμματα, θα υπερβούν τις σκοπιμότητες, θα σεβαστούν τη βούληση της κοινωνίας ή θα συμπέσουν σ' έναν συμβιβασμό για ν' αποφύγουν τις εκλογές; Ο κ. Κ.

Καραμανλής, που έχει και τον πρώτο λόγο, ως πρόεδρος του μεγαλύτερου αυτήν τη στιγμή κόμματος, καλείται ν' αποδείξει όσα διακηρύσσει στους λόγους του. Υποστηρίζει ότι το νόημα του Συντάγματος είναι η συναίνεση στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Μπορεί όμως να υπάρξει συναίνεση που αγνοεί το εκλογι-

κό σώμα; Διακηρύσσει ότι εκφράζει τον "μεσαίο χώρο" ή "το κοινωνικό κέντρο". Να η ευκαιρία να το πραγματώσει.

Αλλά και το ΠΑΣΟΚ έχει το μερίδιο της ευθύνης του. Δεν μπορεί με μόνο κριτήριο την αποφυγή των πρόωγων εκλογών να δεχθεί ένα πρόσωπο που δεν έχει τη συναίνεση της κοινωνίας».

Τα προβλήματα και η κυβέρνηση

Την κυβερνητική πολιτική σχολιάζει ο κ. Γιώργος Σακαρετσάνος, από τον Ζωγράφου:

«Στους 8 μήνες διακυβέρνησης η Ν.Δ. μας απέδειξε ότι είναι μια κυβέρνηση απραξίας. Αντί να αγγίζει τα προβλήματα της κοινωνίας και να δρομολογεί την υλοποίηση των υποσχέσεών της, αυτή μας σερβίρει θεωρίες, παρελθοντολογίες και ανέκδοτα. Μας μιλάει για υπογραφές, για μετεγγραφές, για αλυσίδα σκανδάλων, για "νταβατζήδες". Τα θέματα της καθημερινότητας ούτε που τα αγγίζει».

Το τηλεφωνό στην Κυδωνιά

Στο χωριό Κυδωνιά δεν υπάρχει ούτε ένα καρτοτηλέφωνο, σημειώνει ο κ. Αργύρης Πετρονιώτης, αρχιτέκτονας:

«Βρέθηκα στο χωριό Κυδωνιά. Ένα απομονωμένο χωριό κοντά στην Αρτοτίνα Δωρίδας. Είχα ανάγκη από τηλεφωνό, ήταν αργά και με έκπληξη δεν βρήκα ούτε ένα καρτοτηλέφωνο. Δεν το εγκαθιστούν - λένε - γιατί πρέπει να γίνονται τουλάχιστον 5.000 μονάδες. Το χωριό είναι μικρό, περίπου 10 οικογένειες τον χειμώνα. Δεν είναι λοιπόν δυνατόν να φθάσουν τον αριθμό αυτών των κλήσεων. Έτσι λοιπόν πρέπει να καταδικαστεί αυτό το χωριό, και όποιος περνάει, να μην μπορεί σε ώρα ανάγκης να τηλεφωνήσει».

Τα Αρχαία και η εκπαίδευση

Για τη διδασκαλία των Αρχαίων Ελληνικών στη Μέση Εκπαίδευση γράφει η κ. Ελισάβετ Κομνηνού, από το Παλιό Φάληρο:

«Η εκπαίδευσή μας υποφέρει από τα ισχύοντα αναλυτικά προγράμματα, που στηρίζονται στην ποσότητα ύλης και μαθημάτων, και όχι από τα "δθήθεν" λίγα Αρχαία Ελληνικά που διδάσκονται τα παιδιά. Αντίθετα, πρέπει και σε αυτό το μάθημα, όπως και σε όλα τα υπόλοιπα, να γίνει αποσυμφόρμηση της ύλης. Το ταχύρρυθμο, χωρίς ανάσα σύστημά μας, που στηρίζεται στη μάθηση της "σπεί-

ρας" (λίγο από όλα, αλλά στην ουσία σχεδόν τίποτα), δεν αφήνει περιθώρια εμπέδωσης στους μαθητές - οι δε διδάσκοντες τρέχουν τον "μαραθωνιά" τους να "τελειώσουν" την ύλη, χωρίς να μένει ο χρόνος για ερωτήσεις, επεξηγήσεις, επαναλήψεις.

Γενικώς, σε όλα τα μαθήματα επικρατεί η υπερβολή ως προς την ποσότητα και την ορολογία, όλα δε γίνονται δθήθεν με επιστημονικό τρόπο, δημιουργώντας ανυπέρβλητα εμπόδια, ακόμα και στους πολύ καλούς μαθητές. Λείπει η καλή οργάνωση της ύλης, η

σταδιακή και ανάλογη με την ηλικία των παιδιών προσφορά γνώσης, η ύπαρξη κάποιων εργασιών που δίνουν την ευχαρίστηση δημιουργίας στους μαθητές και που τους μαθαίνουν να βρίσκουν και να χρησιμοποιούν την πληροφορία. Για την εξέλιξη δε των παιδιών στη γλώσσα απαραίτητη είναι η επαφή τους με κείμενα και η επεξεργασία τους, ώστε να καταλαβαίνουν τι διαβάζουν. Κείμενα από εφημερίδες, περιοδικά, λογοτεχνικά κείμενα - αποσπάσματα ή ολόκληρο το έργο ενός συγγραφέα».

FYROM και ΗΠΑ

Με αφορμή την αναγνώριση της ΠΓΔΜ με το συνταγματικό της όνομα εκ μέρους των ΗΠΑ, ο κ. Πάνος Καγιούλης, από το Ίλιον, παρατηρεί:

«Με οργή και αγανάκτηση όλοι οι Έλληνες εσωτερικού και εξωτερικού καταδικάζουν την αιφνιδιαστική μονομερή απόφαση του πλανητάρχη Μπους, ο οποίος μετά την επανεκλογή του βιάστηκε να αναγνωρίσει την ΠΓΔΜ με το όνομα "Μακεδονία"».

Για το ίδιο θέμα ο κ. Γιώργος Σακαρετσάνος, από τον Ζωγράφου, σημειώνει:

«Προτού καν καταμετρηθούν οι ψήφοι, ο κ. Μπους μας έστειλε το πρώτο "δωρό" για το Σκοπιανό, παρά τις διαβεβαιώσεις της κ. Μπακογιάννη ότι ο πλανητάρχης υπερασπίζεται τα εθνικά μας συμφέροντα. Η κυβέρνηση πελαγωγμένη και αμήχανη από τον αιφνιδιασμό, το έριξε στο γνωστό παραμύθι. Δεν κάθισε να κάνει αναλύσεις και να δώσει λεπτομερείς εξηγήσεις. Τα χρέωσε όλα στον... Σημίτη και ξεμπερδέψε».

Εξάλλου, ο κ. Νίκος Παρασκευάς σημειώνει:

«Σαν νέοι που είναι, χωρίς ιστορικές ρίζες, αναγνώρισαν τη FYROM ως "Δημοκρατία της Μακεδονίας". Πού να ξέρουν τι σημαίνει δημοκρατία και ποιοι την "εφηνύραν"».

Τα διόδια στην Αττική

Για τα ακριβά διόδια της Αττικής Οδού γράφει ο κ. Γεώργιος Ριζόγλου:

«Στην περίπτωση της Αττικής Οδού, όπου τα διόδια, ενώ είναι κατά παραδοχή των περισσότερων άδικα ακριβά, το κράτος επιμένει να τη χρησιμοποιεί ως αγγαράδα που αρμέγει έσοδα... Το ίδιο και με το αυτοκίνητο.

Είναι προφανές ότι η Αττική Οδός είναι ο μοναδικός δρόμος που επιτρέπει στην Αθήνα άνετη και γρήγορη πρόσβαση από τη μία άκρη στην άλλη, ενώ αν ακολουθήσουμε το άλλο οδικό της δίκτυο το βέβαιο είναι πως θα μποτιλιαριστούμε στην καλύτερη περίπτωση, κάτι που κάνει εξαιρετικά χρονοβόρο τη μετακίνησή μας. Το κράτος, γνωρίζοντας αυτήν την τραγική κατάσταση του συγκοινωνιακού δικτύου της Αθήνας, σου εξασφαλίζει τη λύση της Αττικής Οδού, την οποία θες δεν θες πληρώνεις και μάλιστα όσο σου ζητήσουν. Ποια μέσα μεταφοράς μάς προτρέπουν να χρησιμοποιούμε, αφού μέχρι σήμερα ο πολιτισμός του Τραμ, του Μετρό, του Προαστιακού δεν έχει φθάσει στις "ακρικές" περιοχές της Αττικής; Δεν είναι αυτή ανεικρινής σχέση κράτους - πολίτη, που έχει μορφή εκβιασμού».

Το υδραγωγείο Αστακού

Κινδυνεύει να καταρρεύσει το υδραγωγείο στον Αστακό! Γράφει ο κ. Κ. Καϊμενάκης, από τον Ζωγράφου:

«Το υδραγωγείο (δεξαμενή που βρίσκεται στον δρόμο προς τη συνοικία Δημοτρουλά) όχι μόνο κινδυνεύει με κατάρρευση λόγω της εγκατάλειψης, αλλά - το χειρότερο - ο χώρος που βρίσκεται στην πρόσοψή του έχει καταπατηθεί και έχει στηθεί μια παράγκα.

Το θέαμα είναι ανατριχιαστικό και λυπηρό γιατί καταπατήθηκε και καταλήφθηκε δημόσιος χώρος. Και τονίζω τις λέξεις δημόσιος χώρος γιατί όλοι οι κάτοικοι της περιοχής γνωρίζουν ότι το όριο μεταξύ ιδιοκτητών του όμορου οικοπέδου και του υδραγωγείου ήταν η δεξιά γωνία της πρόσοψης από την οποία ξεκινούσε ο συρμάτινος φράχτης - σύνορο. Ειλικρινά θλίβομαι γιατί ένα σύγχρονο μνημείο μοναδικής αρχιτεκτονικής (είναι μοναδικός ο τύπος κατασκευής του) το οποίο όταν επισκευαστεί, φωτιστεί κ.λπ. θα αναδειχτεί και θα αλλάξει ριζικά την αισθητική του τοπίου, καταρρέει. Από το υδραγωγείο αυτό έπιναν νερό πολλές γενιές για 150 χρόνια περίπου».

Η άδεια οδήγησης

Στη γραφειοκρατία που προϋποθέτει η ανανέωση της άδειας οδηγού αναφέρεται ο κ. Φραγκίσκος Βαμβακάρης, από τη Σύρο:

«Χρειάστηκαν τα κάτωθι δικαιολογητικά: αίτηση, υπεύθυνη δήλωση ότι είμαι μόνιμος κάτοικος Σύρου και βεβαίωση ιατρού παθολόγου και οφθαλμιάτρου. Όλα καλά. Το αδικαιολόγητο είναι ότι επίγα στην Εθνική Τράπεζα να πληρώσω 64 ευρώ για τους ιατρούς και την Υπηρεσία Συγκοινωνιών. Επίγα στην Εμπορική Τράπεζα να πληρώσω 18 ευρώ για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Επίγα στη ΔΟΥ να πληρώσω 6 ευρώ υπέρ του Δημοσίου. Δεν μπορούσαν τα τρία τελευταία να πληρωθούν σε μία υπηρεσία και αυτή να τα αποδώσει στους δικαιούχους;».